

ಧಾರಾವಾಹಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುಮುಖಿ ಸಮಾಜದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಚಹರೆಗಳ ಕಣ್ಣರೆ
(The Disappearance of Cultural traits of a Multi-faceted Society in Serials)

Chandrakala . M
Assistant professor
Dept of Kannada
GFGC Devanahalli-562110
Email: chandrakalam33@gmail.com
Mobile: 09900330466

ಪೀಠಿಕೆ

ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜವು ಹಲವಾರು ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ಭಾಷೆ, ಜಾತಿ, ವರ್ಗ, ವರ್ಣ, ಹೆಚ್ಚು, ಧರ್ಮ, ವೃತ್ತಿ ನಂಬಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಜೀವನವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಜನಸಮುದಾಯದಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಅಂದರೆ ಇಲ್ಲಿನ ಜನರ ಭಾಷಾ ಬಳಕೆಯ ಕ್ರಮ, ಸ್ತ್ರೀ ಮರುಷರ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧಾಂತರಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸದೆನುಡಿಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕೂ ಕೂಡ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಮುದಾಯವು ತನ್ನದೇ ಆದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅನ್ವಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅಸ್ತಿತ್ವಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೂಗೆ ಇಲ್ಲಿನ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಕೇವಲ ಏಕಾಕೃತಿಯ ರಚನೆಯಾಗಿರದೇ ಬಹುಮುಖಿ ನೆಲೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಕಲಾಪ್ರಕಾರಗಳು ಅಲ್ಲಿನ ಜನಸಮುದಾಯದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಬದುಕಿನ ನೆಲೆಗಳನ್ನು ಅನಾವರಣಗೊಳಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡ್ಯಮ ಪತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ಸಮಾಜದ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳು ಹೇಗೆ ಸಮುದಾಯದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಚಹರೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕನ್ನಡದ ವಿವಿಧ ವಾಹಿನಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾರಗೊಂಡ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳ ಹಿನ್ನಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತ ಲೇಖನವನ್ನು ಮಂಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಅಧ್ಯಯನದ ಉದ್ದೇಶ

- ಜಾಗತಿಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೊಂದರ ಆಗಮನದಿಂದ ಇಲ್ಲಿನ ಬಹುಮುಖಿ ಸಮಾಜದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಚಹರೆಗಳು ಕ್ರಮೇಣ ತಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಏಕರೂಪಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೊಂದು ಮ್ಯಾದಾಳುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಆತಂಕಗಳು ಕೇಳಿಬರುತ್ತವೆ. ಈ ಹಿನ್ನಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡ್ಯಮ ಪತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳ ಪಾತ್ರ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿಯುವುದು.
- ಧಾರಾವಾಹಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಕರಣದ ಸ್ಥರೂಪವನ್ನು ಅರಿಯುವುದು.
- ಜಾತಿ-ವರ್ಗ, ಬಣ್ಣ, ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಸಾಂದರ್ಭಗಳ ಸ್ಥರೂಪವನ್ನು ಕುರಿತ ಗ್ರಹಿಕೆಗಳು.

ಅಧ್ಯಯನದ ಸ್ವರೂಪ

‘ಕಲೆ ಜೀವನದ ಅನುಕರಣೆ’ (Art is an imitation of life) ಎಂಬ ಮಾತಿದೆ. ಈ ಹಿನ್ನಲೇಯಲ್ಲಿ ನಾಹಿಕ್ಯವನ್ನು ಕಲೆಯ ಒಂದು ಪ್ರಕಾರ ಎಂದು ಗುರುತಿಸುವಂತೆ ಕಿರುತೆರೆಯ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಜನಪ್ರಿಯ ಕಲೆಯ ಭಾಗವೆಂದೇ ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಯಾವುದೇ ಕಲಾ ಪ್ರಕಾರಗಳು ತನ್ನ ಸುತ್ತಲ ಸಮಾಜದ ಭಾಷಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆಧಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ತವಕ ತಲ್ಲಿಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ದಾಳಿಸುವ ಹಾಗೂ ತನೆಷ್ಟಿಗೆ ವಿಮರ್ಶಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಈ ನಿಟ್ಟನಲ್ಲಿ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳ ಪಾತ್ರ ತುಂಬಾ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ.

“ಜನಪ್ರಿಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಭಾಗವಾದ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳು ಬಹುಬೇಗ ಸಮಾಜದ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತವೆ. ಇವು ಒಂದು ರೀತಿಯ ಸಮಾಜದ ಕನ್ನಡಿಗಳಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಸಮಸ್ಯೆ ಪ್ರಜ್ಞೀಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಸಮಾಜವನ್ನು ಮತ್ತು ಸಮಾಜದಲ್ಲಾಗುವ ದಿನೇದಿನೇ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವ ಗೂಡ ಹೊಂದಿದೆ.”¹

ಪ್ರಸ್ತುತ ಲೇಖನವು ಕನ್ನಡ ಕಿರುತೆರೆಯ ಕಥನಗಳ ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ಧಾರಾವಾಹಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಂಬಿತವಾಗುವ ವಾಸ್ತವ ಸಮಾಜದ ರೂಪರೇಣೆಗಳು, ಪ್ರಭಾವ ಮತ್ತು ಪ್ರೇರಣೆಗಳು ಹಾಗೂ ಮಾರ್ವಾರ್ಹಕಗಳು ಮತ್ತು ಜೀವನ ಕ್ರಮಗಳು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಂಬಿತಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಲೇಖನ ಗುರುತಿಸಲೆಕ್ಕಿಸುತ್ತದೆ.

ಮಹಿಳೆ ಮತ್ತು ಸಮಾಜ

ಧಾರಾವಾಹಿಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೂ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ನಂಬಿ. ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿನ ಕಥಾನಕವು ನಾಯಕ ಪ್ರಥಾನವಾದರೆ. ಧಾರಾವಾಹಿಗಳು ಸ್ತ್ರೀ ಪ್ರಥಾನವಾದ ಕಥಾನಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕಾರಣ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳ ವೀಕ್ಷಕರು ಹೆಚ್ಚಿಗಿ ಮಹಿಳೆಯರೇ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. “ಮಾಡ್ಯಮವು ತನ್ನ ಉದ್ದೇಶಿತ ವೀಕ್ಷಕರಾಗಿ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಹಕರಾಗಿ ಹಾಗೂ ಗ್ರಾಹಕರನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುವ ವಸ್ತುವಾಗಿ ಅಂದರೆ, ಏಕ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅದು ತನ್ನಲ್ಲಾ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಈಡೆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮಹಿಳೆಯರಿಂದಲೇ”². ಸಮಕಾಲೀನ ಸಂಭಾಧಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಒಂದು ಸರಕು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು, ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳು ತಮ್ಮ ಉದಾರನೀತಿಯನ್ನು ತಳೆದಿವೆ. ‘ಹೆಣ್ಣು ಎಂದರೆ ಹೇಗಿರಬೇಕು? ಮತ್ತು ಹೀಗೆಯೇ ಇರಬೇಕು’ ಎಂಬ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಪ್ರಚುರಪಡಿಸುತ್ತವೆ.

ಧಾರಾವಾಹಿಗಳ ವಿಧಾನಗಳು

1. ಕರ್ಫಾನಾಯಕಿಯರ ಹೆಸರಿನಿಂದಲೇ ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳು (ಉದಾ: ಕಾದಂಬರಿ, ಕನಕ, ರಾಧಾ, ಕಲ್ಯಾಣಿ, ಅರುಂಧತಿ, ಲಕ್ಷ್ಮಿ, ಯಶೋದ್ರ್ಜಿತಾದಿ)
2. ಆದರ್ಥ ಸ್ತ್ರೀತ್ವದ ಪ್ರತೀಕಗಳಿಂದಲೇ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಡುವ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳು (ಉದಾ: ಕುಂಕುಮ ಭಾಗ್ಯ, ಮಾಂಗಲ್ಯ, ಮುತ್ತೊಂದೆ, ಕನ್ಯಾದಾನ, ಕುಲಪಥ್ರ, ಅಗ್ನಿನಾಷ್ಟಿ, ಕುಲಪಥ್ರ ಇತ್ಯಾದಿ)
3. ಆಶಯ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳು (ಉದಾ: ಮುಕ್ತಿ, ಮಾಯಾಮೃಗ, ಮನ್ಮಂತರ, ರಂಗೋಲಿ, ಮುಣ್ಣಕೊಟೆ, ನಂಬಂಧ, ಚಕ್ರವಾಕ, ಮಳೆಬಿಲ್ಲು ಇತ್ಯಾದಿ)
4. ಹಾಸ್ಯ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳು ಮತ್ತು ಪತ್ತೆಧಾರಿ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳು
(ಉದಾ: ಸಿಲ್ಲಿ ಲಲ್ಲಿ, ಪಾವ ಹಾಂಡು, ಹಾವತಿ ಪರಮೇಶ್ವರ, ರೋಚೋ ಘಾರ್ಮಿಲಿ ಇತ್ಯಾದಿ)
5. ಮಹಾ ಕಾವ್ಯ, ಮರಾಠಾದ ಕರ್ಫಾವಸ್ತುವನ್ನು ಆಧರಿಸಿದ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳು.
(ಸೀತೆ, ಮಹಾಭಾರತ, ಶ್ರೀರಿಖಾನ ಕಲ್ಯಾಣ, ಇತ್ಯಾದಿ)

ಮೌದಲ ಮೂರು ೧೯ತಿಯ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಪ್ರಧಾನ ಪಾತ್ರವಾಗಿದ್ದು. ಮೇಲೆಶ್ವರೀಟಕ್ಸ್ ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿಯೇ ಕಂಡುಬಂದರೂ ಆಶಯ ಒಂದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಕೇಂದ್ರ ಪಾತ್ರ ಉದಾತ್ಮ ಮತ್ತು ಆದರ್ಥ ನಾಯಕಿಯಾಗಿ ತೆತ್ತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಪರಂಪರಾನುಗತವಾದ ಸ್ಥಿರಮಾದರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಬಂಬಿಸಲ್ಪಡುವ ಇಲ್ಲಿನ ಸ್ತ್ರೀ ಪಾತ್ರಗಳು ತ್ಯಾಗ, ಪ್ರೇಮ, ಸಹನೆ, ಕರುಣೆ, ಮತ್ತು ಕ್ಷಮಾತೀಲ ಗುಣಗಳಿಂದಲೇ ರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಕುಟುಂಬ ಕೇಂದ್ರಿತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಕುಟುಂಬದೊಳಗೇ ಬಂಧಿಯಾಗುವ ಪೆರಿ ರೋಚಕವಾದುದು. ಕುಟುಂಬದ ರೀತಿರಿಖಾಜುಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಅದರ ಮಾದರಿಯಾದರೆ ಗಂಡನ ಕುಡುಕುತ್ತನ, ಬಹುಪತ್ವಿತ್ವ, ಹಾದರ, ಅನುಮಾನ, ಹೊಡಿತ, ಬ್ರಹ್ಮಾಂಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಕೊಂಬಾ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಇನ್ನೊಂದು ಮಾದರಿ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ರಂಗೋಲಿಯ ಸಂಗೀತ, ಚಕ್ರವಾಕದ ಪುಷ್ಟಿ, ರಥಸಪ್ತಮೀಯ ಶ್ರದ್ಧಾ, ಕಲ್ಯಾಣ ಇತ್ಯಾದಿ. ಹಾಗೆಯೇ ‘ಕುಟುಂಬದ ಉದ್ಧಾರ ಮತ್ತು ಅಧೋಗತಿಗೆ ಹೆಚ್ಚೇ ಕಾರಣ’ ಎಂಬುದನ್ನು ಇವುಗಳು ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ತಿಳಿಸಲೆಕ್ಕಿಸುತ್ತವೆ.

ನಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳ ಹೆಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಿರುವುದು ಉಳಿಗಮಾನ್ಯ ಪದ್ಧತಿಯ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ. ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಗ್ರಾಮರಸ್ತೀ ಆಗಿ ತೋರಿಸುವುದೂ ನಹ ಯಜಮಾನಿಕೆಯ ರೀತಿಯೇ³ ಎಂಬ ಡಾ. ಕೆ. ಮರುಳಸಿದ್ಧಪ್ಪರವರ ಮಾತು ಉತ್ಪೇಕ್ಷಿಯಲ್ಲ. ಮತ್ತೊಂದು ಮುಖ್ಯಾಂಶವೇಂದರೆ ಖಳನಾಯಕಿಯರ ಸ್ತ್ರೀ. ಇವರು ತೋರಿಸುವುದೂ ಕೂಡ ಇನ್ನೊಬ್ಬಿ ಮಹಿಳೆಚಿಯನ್ನು. ಹೆಚ್ಚೇ ಹೆಚ್ಚೇ ಶತ್ರು ಎಂಬುದೇ ಇಲ್ಲಿನ ಮೂಲಮಂತ್ರವಾಗಿದೆ. ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ನಡುವೆ ಒಟ್ಟಿದು ಅಪೂರ್ವ

ನಂಗತಿಯೆಂದರೆ ಪರಂಪರಾನುಗತ ಚೊಕಟ್ಟುಗಳಿಗೆ ಸಿಲುಕೆ ಹೆಣ್ಣು ಕೇವಲ ನಾಲ್ಕು ಗೋಡೆಗಳ ನಡುವೆಯೇ ಬಂಧಿಯಾಗಿರುವುದರ ಬದಲು, ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಮತ್ತು ಅಸ್ತಿತ್ವಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ನಿಟ್ಟನಲ್ಲಿ ಮತತ್ತರ ಪಾತ್ರ ಪಟಿಸಿದೆ. ಅಂದರೆ ದುಡಿಯುವ ವರ್ಗದ ಹೆಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಬೆಂಕಿಸುವ ಮೂಲಕ ಆಕೆ ಏನನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ನಾಧಿನಬಲ್ಲಜ್ಞವಂಬ ಅತ್ಯುವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಮೂಡಿಸುತ್ತಲೇ, ಮತ್ತೆ ಅವರನ್ನು ಪರಂಪರಾನುಗತ ಬೆಂಕ್ಯಾದೊಳ್ಳಬೇಕು ಬೀಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಮೂರಾಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಮಿಥ್ರಗಳನ್ನು ಒಡೆಯುವ ಕೇಲಸವನ್ನು ಧಾರಾವಾಹಿಗಳು ಮಾಡಿದೆ. ಅಂದರೆ ಗಂಡಿನ ಅಹಂಕಾರ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಧ್ಯ ದಭ್ಯಾಳಿಕೆಯ ವಿರುದ್ಧ ತಲೆಯೆತ್ತಿ ನಿಲ್ಲುವುದು (ರಂಗೋಲಿ), ಸ್ವತಂತ್ರ ಉದ್ದಮ ನಡೆಸುವುದು (ಕಲ್ಯಾಂಚಿ), ಬಾಡಿಗೆ ತಾಯ್ತುನ (ಮಳೆಬಿಲ್ಲು) ಇತ್ಯಾದಿ. ಒಟ್ಟನಲ್ಲಿ ಸಾಫಿತ ಅಧಿಕಾರಗಳ ಬಿಕಾನಿಗಳನ್ನು ಒಡೆಯುವ ಮೂಲಕ ಅವುಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ತನಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಬಗ್ತಿ ಮನರ್ಹ ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪರಂಪರೆಯ ಭಾಗವಾಗಿಯೂ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ವರ್ಗ

ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳು ಮಧ್ಯಮ ಮತ್ತು ಮೇಲ್ಮೈಯ ವರ್ಗಗಳ ಜೀವನವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತವೆ. ಯಾವುದೇ ಕೇಳವರ್ಗಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ರಮಕೇಂದ್ರಿತ ಕಸುಬುಗಳು, ಅಸಂಘಟಿತ ವಲಯಗಳ ಕಸುಬುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಡುಮರೆವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳ ಬದಲಿಗೆ ವ್ಯಾಪಾರ ವ್ಯವಹಾರ ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡ ಉದ್ದಮವೊಂದರ ನಿರ್ವಹಣೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೇಲನ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ವ್ಯಾಪಾರ ವ್ಯವಹಾರಗಳ ನಡುವೆ ಉಂಟಾಗುವ ತೀವ್ರ ಸ್ವದೇಹ ನಡುವೆ ಉಂಟಾಗುವ ಮನುಷ್ಯ ಸಂಬಂಧದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಬೆಂಕಿಸುತ್ತವೆ. ಬಹುತೇಕ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳು ಸ್ವಂತ ಉದ್ದಮ ನಡೆಸುವ ಮಾಲೀಕರ ಕಥಿಗಳಾಗಿವೆಯೇ ಹೊರಣು ಕಾರ್ಮಿಕರ ಸಮನ್ವಯಗಳು ವೇತನ ಕ್ರಮಗಳು ಜೀವನ ಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಭಾಷೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನಗರ ಕೇಂದ್ರಿತ ಭಾಷಾ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಮತ್ತು ಮೇಲ್ಮೈಗಳ ಅಥವಾ ಜಾಡಿಯ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಭಾಷಿಕ ರೂಪಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ.

ಜಾಡಿ ಮತ್ತು ಸೌಂದರ್ಯಗಳ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ

ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಬದುಕನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುವ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳು ಮೇಲೆಷ್ಟೇಟಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಜಾಡಿಯನ್ನು ಕೆನರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರ ಕಥಾವಿವರಗಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಅದು ಸಮಾಜದ ಮೇಲ್ಮೈಗೆ ಸೇರಿದ ಜನರ ಅನುಭವಲೋಕನಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ

ನಾವಕ್ತಿಕಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ನಾಮುನ್ಯವಾಗಿ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳಲ್ಲಿನ ಮುಖ್ಯಾಂಶಗಳ ನಾಮಸ್ವಚ್ಚ (ಹೆಸರು) ಗಳು ಜಾತಿಸೂಚಕಗಳಾಗಿ ಕಂಡುಬರುವುದರ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಆಯಾ ಜಾತಿಗಳ ಆಚಾರ-ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದು ಅಷ್ಟೇನೂ ಕಷ್ಟವಾಗದು. ಉದಾ: ಮಾಥವಿ ಪಟೀಲ್ (ಮುಕ್ತ), ಮನೆಯೋಂದು ಮೂರುಬಾಗಿಲು (ಆಶಾ ಭಾರದಾಜ್), ರಘು ಸತ್ಯಮಿ (ಶಾಮರಾವು ಶಂಕ್ಷ, ಸುಶಾಂತ್ರ ಚಕ್ರವರ್ತಿ), ಇಂದ್ರ ನೀಲ ವರ್ಮ (ಚಕ್ರವಾಕ) ಇತ್ಯಾದಿ ಪಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ ಕೆಳಜಾತಿ ಮತ್ತು ವರ್ಗಗಳ ಪ್ರಸ್ತಾಪವೇ ಇರದ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳಲ್ಲಿನ ಕಥನಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಳಸಮುದಾಯದಿಂದ ಬಂದ ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಇದುವರೆವಿಗೂ ನಾಯಕ ಅಥವಾ ನಾಯಕಿಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ವಿಪರ್ಯಾಸವೆಂದರೆ ಕೆಳಜಾತಿ ವರ್ಗಗಳ ಬಗೆಗೆ ಜಾಂಪಾನವನ್ನು ತಾಳಿಪ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳು ಜಂಡು ಬಗೆಯಾದರೆ, ಕೆಲವೇಂದು ರಿಯಾಲಿಟಿ ಶೋಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ವ್ಯಾಟೀಗ್ ಬಂದ ಕಾಡಿನ ಜಿಫ್ ನಾಯಕರಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೂ ಅವರಿಗೆ ನಗರಜೀವನವನ್ನು ಕಲಿಯುವಚಿತೆ ಮಾಡಿ, ನಗರ ಜೀವಿಸುವೇ ಪಳಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ. ಪ್ರಧಾನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೋಂದನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಅಲ್ಲಿನ ಪಾಶುಗಳು ಅಲ್ಲಿನ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕನುಗುಣಾದ ಆಹಾರ ಕ್ರಮಗಳನ್ನೇ ಅನುಕರಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಮಾಂಸಾಹಾರ ಮುದ್ದು ಸೇವನೆಗಳ ದೃಶ್ಯಗಳು ಕೇವಲ ಬಿಳಿಪಾತ್ರಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮೀನಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಶಾಖಾಹಾರ ಸಂಹಿತೆಯೋಂದನ್ನು ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಮತ್ತು ಜಾತಿ ರಾಜಕಾರಣದ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಮೈಂಬಣ್ಣಪ್ರೇಂದೇ ಸೌಂದರ್ಯ ನಿರ್ಧಾರದ ಮಾನದಂಡವಾಗಿಲ್ಲವಿದ್ದರೂ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಮೂರಾಗ್ರಹಗಳು ಇರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಬಹುತೇಕ ಪಾಶುಗಳು ಬಿಳಿಯ ಮೈಂಬಣ್ಣವನ್ನೇ ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ ಇಲ್ಲವೇ ಹಾಗೆ ಹೊಳುವ ಪೇಕಪ್ಪೆ ಹಾಕಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕಮ್ಮಿ ಬಣ್ಣದ ಪಾಶುಧಾರಿಗಳು ತೆರೆಯ ಮೇಲೆ ಕಾಣವುದು ತುಂಬಾ ವಿರಳ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಕಂಡರೂ, ಅದು ಸಣ್ಣಮಟ್ಟ ಮನೆಗೆಲಸದವರು, ಬಿಳಿನಾಯಕರು ಅಥವಾ ಹಾಸ್ಯಾಸ್ವದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕೇವಲ ಬಿಳಿಯ ಬಣ್ಣಕ್ಕಷ್ಟೇ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆಯನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದ್ದರೂ ಇದು ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣಿಗಳಿಬ್ರಿಗೂ ಸಮಾನವಾಗಿ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವೇಂದ್ರಿ ನಾಯಕ ಕಮ್ಮಿಬಣ್ಣವನ್ನು ಬಳಗೊಂಡಿದ್ದರೂ ನಾಯಕ ಮಾತ್ರ ಬಿಳಿ ಮೈಂಬಣ್ಣವನ್ನು ಹೊಂದಿರಲೇಬೇಕು. ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿ ಕಮ್ಮಿಬಣ್ಣವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೂ ಪೇಕಪ್ಪೆ ಮೂಲಕ ಅವರ ಯಾವುದೇ ನೈಜಬಣ್ಣವನ್ನು ತೆರೆಯ

ಮೇಲೆ ಕಾಣಿಸದೇ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಬಿಂಬಿನಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಅದರೂ ಕೊಡ ಪ್ರಥಾನ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟಭಣ್ಣದ ಹುಡುಗಿಯರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ತುಂಬಾ ವಿರಳ. ಈ ರೀತಿಯ ಬಣ್ಣದ ತಾರತಮ್ಯತೆಗೆ ಕಾರಣವೇನು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಲೋಹಿಯಾರವರು ತಮ್ಮ “Beauty and Skin Colour” ಎಂಬ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ :

“ಸೌಂದರ್ಯ ನಿರ್ಧಾರದ ಈ ಅಪಮಾಗ್ನಕ್ಕೆ ರಾಜಕಾರಣದ ಚೋದನೆಗಳೇ ಕಾರಣವಾಗಿವೆ. ರಾಜಕಾರಣ ಸೌಂದರ್ಯ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಅಳ್ಳಿಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದ ಬಳಿಯರಿಗಿಂತ ಅಪ್ರಿಕಾದ ನೀನೇನ್ನೇಗಳು ಜಗತ್ತನ್ನು ಆಳಿದ್ದರೇ ಪರಿಣಾಮವೇ ಬೇರೆಯಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು... ಮಗ್ನೇದದಲ್ಲಿ ಶ್ವೇತವರ್ಣವನ್ನೇ ಆಯ್ದ ಎಚಿದು ಕರೆದಿದೆ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಬಳಿಯರ ಮೇಲಾಟಿ ಪರಂಪರೆಯನ್ನೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಿರುವ ಕಾರಣವಾಗಿ ಶ್ವೇತವರ್ಣಕ್ಕೆ ವಿರೋಧ ಕಾಣದ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ದೊರಕಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಬಣ್ಣ ತಾನೇ ಚೆಲುವಿಕೆಯೆನಿಸಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಬಹುವಾಲು ಇನ್ನಾವುದೇ ಸಹಗುಣವನ್ನು ಬೇಡದೇ.”⁴

ಲೋಹಿಯಾರವರ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಜಾತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೂ ಹಾಗೂ ಬಣ್ಣಕೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧದ ಸ್ವರೂಪದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ದ್ರಿಹಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ವಸಾಹತೀಕರಣ ಮತ್ತು ಜಾಗತೀಕರಣಗಳು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಉಂಟಿಮಾಡುತ್ತಿರುವ ವರ್ಣ ತಾರತಮ್ಯದ ಪರಿಣಾಮದ ಭಾಗವಾಗಿಯೂ ದ್ರಿಹಿಸಬೇಕಿದೆ. ಬಣ್ಣದ ತಾರತಮ್ಯಕ್ಕೆ ಈಡಾದ ಹೆಣ್ಣು ಮತ್ತು ಕೆಳಜಾತಿಗಳಿಗೂ ಒಂದು ಸಂಬಂಧವಿದ್ದು ಇವರನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಹತ್ತಿಕ್ಕುತ್ತಿರುವ ಹಿತಪ್ರಥಾನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಹುನ್ನಾರಗಳು ತುಂಬಾ ಸೂಕ್ತವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕಿದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇಂದಿನ ಕೃಷಿ, ಕೃಗಾರಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ಹಿಡಿತ ನಾಧಿಸುತ್ತಿರುವ ಜಾಗತೀಕರಣ, ಮುಕ್ತಮಾರುಕಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಉದ್ಯೋಗದ ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ಬದುಕಿನ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಪಲ್ಲಟಿಗಳು ತಲೆದೋರಿವೆ. ಅದರಿಂದಾಗಿಯೇ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಏಕರೂಪಿ ಕೆಲಸಗಳು, ಏಕರೂಪಿ ಬಣ್ಣದ ಶೈಷ್ವತೆ, ಏಕರೂಪಿ ಜೀವನಕ್ಕುಮಗಳು, ಏಕರೂಪಿಯಾದ ಭಾಷೆ ಹಾಗೂ ಏಕರೂಪಿ ಸಮಾಜವ್ಯಾಂದರ ಸಂಕೀರ್ಣ ಚಿತ್ರಣಗಳು ಪ್ರಥಾನವಾಗಿ ಬಿಂಬಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಬಹುಮುಖಿ ಸಮಾಜದ ನಾಂತರ್ಭೇತಿಕ ಚಕರೆಗಳು ದಮನಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು, ಯಜಮಾನಿಕೆಯ ಬೇರುಗಳು ಮತ್ತು ಗಟ್ಟಿಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದರ ಸಂದರ್ಭದ ಚಿತ್ರಣಗಳಾಗಿ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತಿವೆ.

ರ್ಂಥ ಪರಾಮರ್ಶನ

1. ಡಾ. ಬಿ.ಜಿ. ಕಲಾವತಿ, ಮಂಟಿಪರಮಾಲೆ: ಮಾಧ್ಯಮ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆ – 189, ಪುನಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ.
2. ಡಾ. ಬಿ.ಜಿ. ಕಲಾವತಿ: ಮಾಧ್ಯಮ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆ
3. ಶಾಂತಾ ನಾಗರಾಜ್: ಟೀ.ವಿ. ಧಾರಾವಾಹಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆ ಮತ್ತು ಮೌಲ್ಯ. ಹೊಸತು ವಿಶೇಷ ಸಂಚಿಕೆ 2003, ನವಕನಾಂಡಿಕ ಪ್ರಕಟಣೆ.
4. ರಾಮ ಮನೋಹರ ಲೋಹಿಯಾ: “Beauty and Skin Colour”.

(ಅನುವಾದ :‘ನೊಂದರೆ ಮತ್ತು ಮೈಬಣಿ’ – ಕೆ.ವಿ. ಸುಭೂತಿನವರ ಆಯ್ದು ಬರಹಗಳು)